

MLADICE 6 : zbornik književnih proizvoda mladih Slavonije i Baranje

Edited book / Urednička knjiga

Publication status / Verzija rada: **Published version / Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)**

Publication year / Godina izdavanja: **1985**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:142:516082>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International/Imenovanje-Nekomercijalno-Bez prerada 4.0 međunarodna](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-14**

FILOZOFSKI FAKULTET
SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU

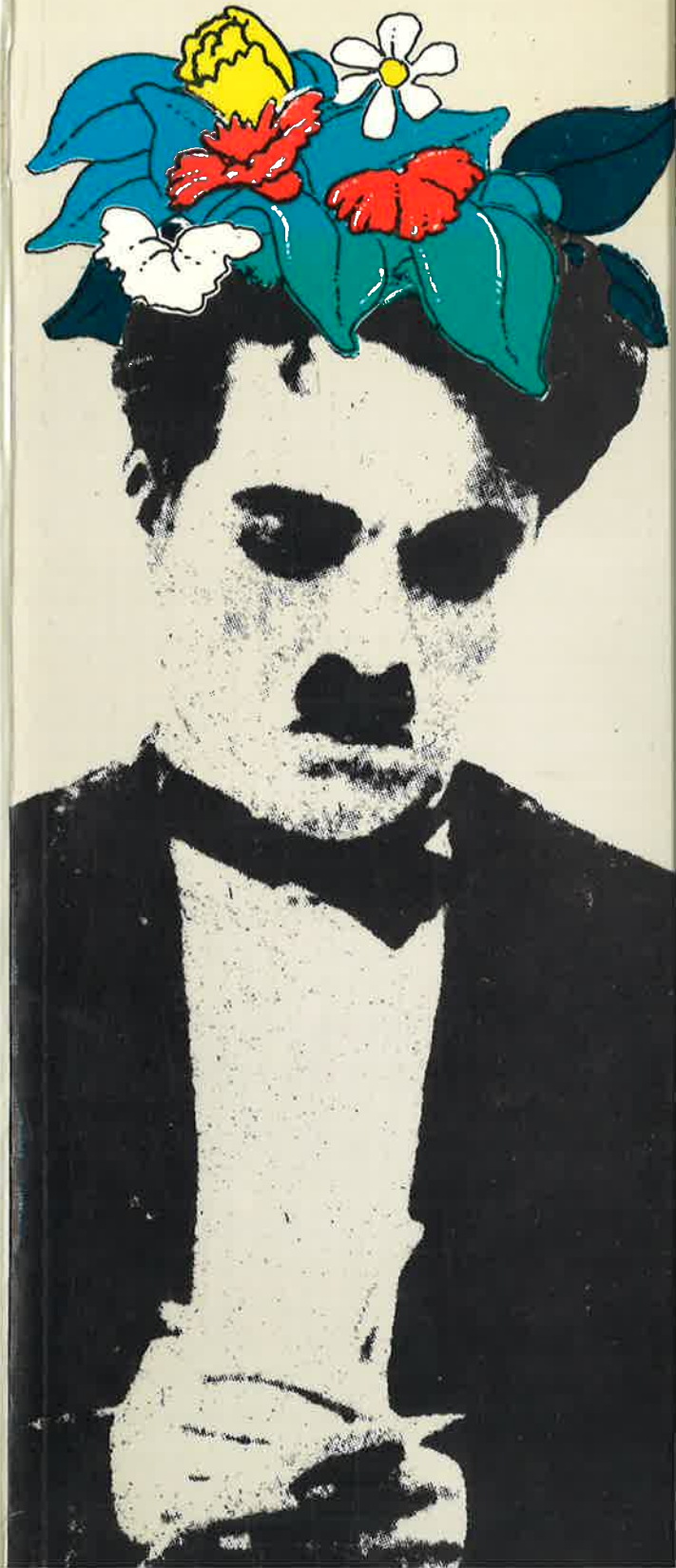
Repository / Repozitorij:

[FFOS-repository - Repository of the Faculty of Humanities and Social Sciences Osijek](#)

DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJI

mladice

mladice

MLADICE 6
zbornik
književnih proizvoda
mladih Slavonije
i Baranje

PROJEKTI, TRAGANJA I TRAŽENJA

Ovogodišnji izbor tekstova za zbornik **MLADICE**, bitno je određen okupljanjem mladih autora u klubove Književne omladine Hrvatske, odnosno u različite vidove djelatnosti **KOH**.

To se upravo odnosi na autore prva dva bloka tekstova zbornika, autore koji su gotovo svi djelatni u **KOH**. Tekstovi **Delimira Rešickog** zapravo su autorski koncept-snimak zbirke koja izlazi u **QUORUMU** ove godine, a i rukopis **Krešimira Bagića** također je u užem izboru za slijedeće kolo ove **KOH**-edicije.

Koncepcija ovogodišnjeg zbornika određena je uz najširu naznaku regionalnosti, samo jednim »ključem«

— kakvoćom tekstova (i, naravno, mladošću). Naime, uvidjelo se da »pokrivanje« svih općina pod svaku cijenu zapravo nema realnog opravdanja, jer se time ništa bitno ne poboljšava u općinskim literarnim aktivnostima, pa jednokratni natječaj za zbornik MLADICE ostaje uglavnom sve što se »događa« u »literarnom životu« mladih u velikom broju općina. Srećom, upravo djelatnostima Klubova KOH takova se stanja počinju mijenjati.

PROJEKTI, TRAGANJA I TRAZENJA, ovogodišnjih MLADICA, blokovi su oblikovani na dakle dva načela: kakvoći i dobi. U bloku **PROJEKTI**, predstavljeni su autori čiji su tekstovi dosegli i količinski i kakvosno visoku razinu projekтивne osposobljenosti. U odjeljku **TRAGANJA**, nalaze se tekstovi koji su uvjerljivo »u tragu« osvještene projekтивnosti, dok je treći dio, **TRAZENJA**, izbor pjesama autora koji pismeno utiru svoje prve literarne zapise, ali čiji tekstovi ne dosežu nekakvu poetičku konzistenost, pogotovo ne u većem broju pjesama, i koji su, u uspješnijim slučajevima, vezani za poznate tradicijske postupke. Smatrali smo da je u ovom bloku bilo potrebno na više prostora dati priliku objelodanjivanja većem broju mladih.

Projekti

Krešimir Bagić (objelodanjivao u Oku, Poletu, Lenijama, Mladicama), ispisuje tekstove koji su izrazito osviješteno konceptualizirani kao svojevrsan potentan intermedijski projekt. Tekstovi su izgrađivani od dijelova rečenica objelodanjenih u različitim publikacijama, novinama, časopisima, pa je iščitavanje tih tekstova nepotpuno bez podnaslovne naznake o porijeklu »citiranog« materijala. Svijest o tomu zapravo dodatno ironijski označuje razinu izražajnosti, a oblikuje se i izvjesna diskurzivna angažiranost, s tim da se ipak može prigovoriti nedostatak duhovitosti relativizacije i samih zadanih koordinata.

Delimir Rešicki (Revija, Republika, Polja, Polet), je autor vrlo složene i pažljive promišljenosti pisanja. Njegovi tekstovi su rezultat povezi-

vanja raznolikih: a) zbiljskih, doživljajnih i b) svjesno odabranih lektirskih, literarnih utjecaja (tzv. fenomen intertekstualnosti). U njima se nastoji jezik rasteretiti od svakodnevnog zadatka izravnog izricanja poruka o nečemu Drugom, odnosno niskoliterarnog čitljivog alegoričnog govorenja. Jeziku se ovdje omogućuje njegova osamostaljena proizvodljivost, kojom se otkrivaju začudjuće asocijativne mogućnosti u toj oslobođenoj jezičnoj materiji. Ona tako kao poruku izriče upravo svoje oblike i preoblike, s tim da sam značenjski sadržaj riječi i njihovih sprega, onaj njihov prvotni sadržaj (koji je postojao i prije tekstualnog utkivanja), omogućuje površnjem čitatelju oslanjanje samo na uobičajeno »razumijevanje«. Međutim, upravo nakon tog prvog čitanja treba otpočeti pravo kreativno čitanje. Pred čitatelja je postavljeno zapravo potpuno slobodno područje, koje će poprimati onaj smisao koji čitatelj sam iskreira, naravno prema autorskim tekstovnim naznakama. To će moći učiniti samo onaj čitatelj koji je sposoban odreći se mistificiranja pjesničke tvorevine, čitanjem kojim se neće sugerirati nešto mistično, sakralizirano, te mitološki odveć istrošeno.

Traganja

Milan Mačesić (Ten), i Željko Bosanac, (Ten, Rijek, Mladice), su skloni kretanju u nekim tradicionalnijim koordinatama, s tim da im je bliskost mitološkoj svijesti različito realizirana, s vrlo različitom funkcionalnošću. Naime, ovdje tradicionalniji, Bosanac se vrlo pismeno kreće između iskrene zanesenosti sentimentalne emocionalnosti i jednostavnih duhovitih zapažanja, i tu je mitološka svijest zapravo uporište za nesigurnost zadanih međukretanja. Nešto moderniji, Mačesić se stalno ironijski odnosi prema tematiziranom, međutim niti prilično funkcionalna mjestimična kolokvijalizacija ne oslobađa ga patetično mistifikantno shvaćenog samog čina pisanja. Umješnost izražavanja ne uspijeva pokriti sve tematske nesrazmjernosti. Otkidanjem od sakraliziranog mišljenja Mačesić može vrlo brzo napredovati.

Prilično razvijena svijest o pismu

i duhovita dosjetka, dvije su najuočljivije odlike tekstova Aleksandra Mitića, (Ten), koji može uz nešto discipliniranja iskaza, zapravo tek stvoriti svoj, sada vrlo kolokvijalistično raspoložen, koncept pisanja.

Nena Smiljanić (objelodanjivala u Tenu i zborniku Vrbas 85), te Marinke Plazibat (Ten i Rijek), vrlo potentno ispisuju tekstualne tkanine postupcima bliskim tekstualnom pjesništvu. Naravno, dosjetka, kolokvijalizacija i leksičko očuđenje, često su samo intuitivno izbjegavanje sakralnosti pisma, ali je upravo to i najbitnije.

Goran Zovko (Mladice, Ten, Rijek), posljednji (samo zbog abecednog poretka) u ovom bloku traganja, značajno je napredovao otkad je minijaturizirao formu te se uputio fragmentariziranom iskazu, koji je znatno oslobodio prvotnu zarobljenost Zovkovih tekstova čitljivim sentišem.

Traženja

I u ovom bloku uvršteno je nekoliko pjesama čiji su autori predstavljeni i prethodnim MLADICAMA. Valja odmah ponoviti da smo smatrali da uvrštavanje pjesme u ovaj treći blok nema smisla za one starije, jer govoriti o početnim »traženjima« za prekovadesetgodišnje autore koji ne uspijevaju načiniti više od nekoliko pismenih redaka, zapravo je neizravno, a nepotrebno obmanjivanje ljudi koji naprosto više »ne obećavaju«.

Očekujemo da će oni koji tekstovi ove godine nisu uvršteni u MLADICE, znatno kritičkije pristupiti proizvodnji tekstova, da će prvo mnogo čitati pa zatim malo pisati, pa opet mnogo čitati a zatim malo pisati, pa opet..., (uostalom kreativno čitanje puno je stvaralačkiji čin nego li poluartikulirano pisanje) da će ostaviti dnevničke intimne zapise privatnog karaktera svojoj privatnosti, da će manje plakati zbog »njenog« i »njegovog« odlaska, da će shvatiti da pisanje nije nikakav »nebohdani« čin nego poseban, zapravo erotični, užitak u »opipljivosti« jezika.

Dakle, prvo dobro opipajte, pa tek onda...

Goran Rem

PROJEKTI

STRAH OD DIJALOGA*

(Vjesnik, br. 13346, 13347. i 13349;
Večernji list, br. 7740; SL, br. 872.
i NIN, br. 1763)

kako izgubiti aposlutni

remi (R)

kormilo i hridi (E)

pepeo i patke (M)

dvobroj »naših tema«/topom

u rijeku (I)

tri varijante za kilovate:

Hamlet s ljevice (1)

jahač na klupi (2)

nešto između/(dolazi zima) ... (3)

opomena ravnodušju (P)

prst optužbe (R)

tajne službe (S)

prve žrtve/pod tepihom (T)

(Start, br. 400, 403. i 409; Oko, br.
328; SL, br. 869. i 870. i Reporter,
br. 916)

program tvog kompjutera

— vrag u središtu glave

susreti treće vrste —

sofisticirani stil

pimpeki i picajzle

spas je u čarapama

mama je bila ljuta

u kondicionalu

dnevnik jedne ljubavi:

pikovi i trikovi

ujed na njenom vratu

erotika u blatu

ludovanje s modelom

na pragu ilegale

KONSTRUKCIJSKI SONET BR.4.

— kroki —

(Polet, br. 282. i 283; Večernji list,
br. 7751)

mračna vremena
mračni tonovi
kobna zabuna
strašan misterij

klasnost klase
korist od krize
mladi pjevaju
ludo spontano

ja sam optimist
— meštar sredine
tip i prototip —
jedan u nizu

tajni razgovor
nije moj nivo

VRTULJAK LJUBAVI BR.2.

(Arena, br. 1261)

Srbijanac iz okolice Šapca
(kažu lijep muškarac)
sportski građen
sporazumno razveden
vječno izgubljen u crnim mislima
želi upoznati djevojku iz Hrvatske
s vozačkom dozvolom
koja bi vodila poljoprivredno
domaćinstvo
i bila zdravih pogleda na narodnu
glazbu

posjeduje kuću
poljoprivrednu mehanizaciju
ugodne vanjštine
vikendicu izrazite ljepote
auto dobre naravi

odgovara na svako pismo
s priloženom slikom cijeloga stasa
diskrecija zajamčena
ženama bez obaveza od 25 do 35
godina

ako želiš vitalan građanin
za obavljanje bračnih dužnosti
visok zgodan patrijarhalno odgojen
trezvenjak

.....
harmonična mirovina s dvije
djevojčice

(50 000)

adresa:

ljubitelj cvijeća s izražajnim
moralom

VRTULJAK LJUBAVI BR.3.

(Arena, br. 1261. i 1263)

osamljen sam
zdrav i zgodan
crnomanjast
kraće vrijeme komunikativan i
intelligentan

osam razreda škole
djed baka otac majka

u okolini Hanovera
očekujem ozbiljnu djevojku
s bilo kojeg kraja Drniša
koja puši
i ne pije

godine nisu važne
slika stasa novijeg datuma
telefonski broj

ako si dobra domaćica
piši i pošalji dijete
(sa smislom za humor)
AV — 1724 SSS Hans

p. s.projektant
topla srca i odane duše
i ozbiljne ponude
na zahtjev vraća

**Delimir Rešicki:
GNOMI**

oslijepiš
jer homerova si dioptrijska O
puna pričajućeg zaborava
ti što si pjega
smrknuta, očna, žuta
goruća cigareta
koju sam maločas pokupio s poda.
sa zidova stružem tisuću

inventuriranih slova

Slova yele:
ti si još uvijek
(gubavo slijep)
bolnietzsche.

kada dišeš
diše mama gramatika

njena je vulva bez dna tiha prolepsa
leti polen, leti pepeo

u ozonskim nosnicama povečerja
oksidira grad u kome sam godinama

želio živjeti jedan cijeli, puni dan:

ova je pjesma njegova i moja
fotografija
i xerox tuđega teksta.

romor — šumor — vijest:
 je gnom. ja gnom. ja preveliki gnom.
 u slijepoočnicama svojim golemo
 i puže slinu slinav spori mekušac
 od početka pjesme (pa) sve do
 šestoga stiha

koji glasi:

moja bila pamte
 njihovo životinjsko strpljenje
 jedini su tvoj suvenir
 obavijesna ploča
 mrmorni mramoru
 kada sam rođen
 tisuću je točaka s helesponta
 upilo more.

s
 o
 m a
 e f
 o t
 n e
 e r
 n otičićostati
 s o uličarka šmrca
 h o — — — — —
 o n gubavac naslonjen na štap
 t kao svjetlosnu os
 — — — — —
 t d tisuću vjeđa zakopano
 h a pod njen miran lapor
 e n — — — — —
 e c pjesma vješto čuva
 b svoje zadnje ritte
 i s
 r h
 d o
 w*
 i
 n
 t
 h
 e

* čita se kao ugašen neon

s. beckett, 100 godina poslije

veče

stablo

cesta izvan grada

potenciometri
u kostima naprežu
bičeve i
kaskade

to očekivanje
do pucanja:

ja ne znam čemu ta melankolija
što mi je prostrijeljena mater

peronsporno oko
jednom
sjeti mi se kraljeznice
(rekoše u nevezanom razgovoru, za
stolom, pri večeri)

i ja rasut
u stotine sumračnih
boležljivih leptira
gledam
kako gledam
samoga sebe kako gledam
kako se igram

kako se raspadam
pa opet iznova grušam

pod njenom semantičkom mrenom

TRAGANJA

Željko Bosanac:
LUDA OPET NIŠTA

DRUGA LJUBAVNA
ležim
a kad bi zemljina os
na tvoje
međunožje
padala
stajao bih
zasigurno

JEDNA KRALJEVSKA

bio jednom jedan kralj
i bila jednom dvorska luda jedna
luda neimala ništa
kralj imao jedinicu ćercu
kralj dobi unuka
ćerca sina
a luda ne dobi ništa
unuk tojest sin kasnije postade kralj
a luda opet ništa

XXX

dva reda
žutih drvoreda
jedan kolosjek
jedan polusjek
i osijek

KAKO SE VRATITI KONJIMA

na tarabe trošne naslonit se lako
miris im doseći
konopce od zvona opipat u ruci
u malenoj crkvi zapaliti svijeću
otić do potoka
kad smočena konoplja opija ribe
što love ih dječaci obnaženih nogu
putem uzbrati mrazovce
istrgnuti ih iz izmaglice
gledati sovu odocnjelu
i dopustiti konjima da te u trku u
travu utru
i ne micati se

KAKO POSTATI KONJ

zajahati nebo
ko' vranac bit
kasna niska magla
zapliće se o kopita
vjerovat ću travi
ljepše je imati četiri noge
dvostruko više osjetiti zemlju
popast ću zvijezde
i oblake
mraz se sapi stresati
nozdrvama upiti težinu svijeta
a onda je rastresati
u ludome trku

XXX

siv
od sivila
siv
do sivila
siv
sivonja
sivom
stazom
siva u
sutrevlja
sipi

Milan Mačević:
CHIAROSCURO

NENASELJENA PJESMA

pjesnik se diplomatski rukovao sa
suncem

nema više udvaranja istoku
solarnih nirvana
sve je prešlo na zapad
sagradio je kuću s kolektorima
napustio samoću protjerao tišine
odustao od zaborava
stekao nove prijatelje
piše za poznate novine
vjernost to je za pse
pokuša između dvije šutnje

sjedi na balkonu i umire od dosade
nekad je znao što bi
s tolikim bojama zalaska
stvarao bi ugođaje
toplina suze
radost kose na vjetru
a sad razmišlja o ženama
koje su došle poslije jedne žene
živjele su od onoga što mu je ostavila
jedna ruka ljubavnika druga ubojice
pola oka sivo
ostatak pogleda nenaseljen
lice sastavljeno od komadića ogleдалa

na stolu list papira
izazov praznine širenje straha
noći između sna i pustih kolodvora
vino i kiše
tople kiše na kraju azijske

CHIAROSCURO

ženske koje su me gledale
i zvale pogledom da im pridem
otišle su s drugima
ja još uvijek stojim na istom mjestu
i čekam da i druge učine isto
bogoslovi i pjesnici
nemojte se zanositi
kurva nije ništa plemenito

JEDNOSTAVNO ŽIVOT

neki čovjek sjedi u caffeu
nema nigdje nikoga
muzika je opasna
koliko ruku je potrebno
za jedan susret
dolazi se i odlazi
nikada obrnuto
u smjeru kazaljki na satu
neki čovjek sjedi u caffeu
i grize nokte
prilazi mu jedna žena
i hvata ga za pogled
neki čovjek zatvara oči
i njene ruke ostaju prazne
neki čovjek joj govori
kako nema ništa gore od rata
i njenog dolaska
ona ne zna ništa o ratu
i ne namjerava otići
neki čovjek odgrize prst
i pljune ga u pepeljaru
ona mu govori
da ima i gorih stvari od pepeljare
na primjer ljubav
u novinama je pisalo
da n.č. nikada nikoga
nije volio

Aleksandar Mitić
THE DARK SKY & TV STARS

(My friend on the world and life end)

I
DOBAR PROGRAM

Pojebati Televizor
Pojebati Televizor

Zatim,
promijeniti kanal
pa to sve: Pojebati Televizor,
Pojebati Televizor
Ponoviti i na
Drugom programu;
I na kraju,
Platiti pretplatu
jer
Televizor je ipak Kurva.

(stilsko veliko slovo)
Dodatak: Volio bih pojebati
Televizor
dok je na njemu (tj. nije »na njemu«,
nego je »u programu«, ali to su već
Lexičke cake Jasna Nix ili
još bolje Joan Collins tome se
suprotstavlja savjet iskusnog
TV-jebača:
»Turaj mu samo dok je isključen!«

Digresija: — Seljačino,
Joan i Jasna su 2 stare babe.
Ha, i moj Televizor je star, a s tim
u vezi na kutiji je i pjesmica:
NAJBOLJA JE KARA
KOD ANTI—KVARA
TAMO SE ROBA SUPROTSTAVLJA
KVARENJU—I STARENJU.

II
LOŠ PROGRAM + malo Školskog
programa iz biologije

Da,
Pojesti Televizor
Ne bi bilo ukusno,
Bio bi to oblik Otrovne medijske
dijete,

Tehničke smetnje u želucu,
čak i ako bi prikazivao sunce, more,
valove i djevojke

Dok bih ga gutao.
Savjet iskusnog TV-ždera:
»Isključivo ga konzumirati dok je
isključen!«

Ne,
Pojesti Televizor bilo bi GLUPO,
kao i staviti mozak na Röntgen,

Igrati šah s kompjuterom
(Nema veze što ti je kompjuter
komšija)

Ili
Kupiti automobil
(To je osim što je glupo, još i skupo,
premda bih s kolicima mogao
raznositi pošiljke
lijepih osječkih djevojaka
po obližnjim seoskim elitnim
disco-rupama)

No,
Kad malo bolje promislim o svojoj
prvotnoj poredbi
da je pojesti Televizor kao staviti
mozak na Röntgen
Domislim se da je to još gore
Kao staviti rasplodni aparat (sad da
ne navodim svima
poznate sastavne dijelove)
na Röntgen,
a kad smo već kod aparata nabacio
bih poluinteligentnu
kvafizilozofiju
da je Televizor sterilni ovisnik o
struji
i nema ni arhegonij (ovu glupu
riječ koja označava
ženski spolni organ kod primitivnog
bilja: mahovina i papratnjača
prvi put sam čuo u drugom, ili je to
bilo u prvom, srednje
na satu biologije i otada
sam je žarko želio uvrstiti u pjesmu,
eto,
najzad mi se želja ispunila!)
niti anteridij (Vidi: BIOLOGIJA)
On je veliki metalni sporofit
(nespolna generacija kod glupih
gljiva
blesavih mahovina i smiješnih
sjemenjača)
Ne obilaze ga ni pčele, ni vjetar,
Televizor razmnožava samo Samoću.

III

SVAKI DAN

Televizor mi pravi društvo za jelom
On je moj najbolji prijatelj, pošto
nemam psa.
Psa treba hraniti psećom hranom,
a Televizor je uvijek dobro uhranjen,
ne ppišški, ne laje
Ne treba ga izvoditi u šetnju, a ovaj
moj se i rijetko kvari.
»Pazi oštar Televizor!«
Pretplata je jeftinija od pseće hrane.

Aleksandar Mitić
THE DARK SKY & TV STARS

(My friend on the world and life end)

I
DOBAR PROGRAM

Pojebati Televizor
Pojebati Televizor

Zatim,
promijeniti kanal
pa to sve: Pojebati Televizor,
Pojebati Televizor
Ponoviti i na
Drugom programu;
I na kraju,
Platiti pretplatu
jer
Televizor je ipak Kurva.

(stilsko veliko slovo)
Dodatak: Volio bih pojebati
Televizor
dok je na njemu (tj. nije »na njemu«,
nego je »u programu«, ali to su već
Lexičke cake Jasna Nix ili
još bolje Joan Collins tome se
suprotstavlja savjet iskusnog
TV-jebača:
»Turaj mu samo dok je isključen!«

Digresija: — Seljačino,
Joan i Jasna su 2 stare babe.
Ha, i moj Televizor je star, a s tim
u vezi na kutiji je i pjesmica:
NAJBOLJA JE KARA
KOD ANTI—KVARA
TAMO SE ROBA SUPROTSTAVLJA
KVARENJU—I STARENJU.

II
LOŠ PROGRAM + malo Školskog
programa iz biologije

Da,
Pojesti Televizor
Ne bi bilo ukusno,
Bio bi to oblik Otrovne medijske
dijete,
Tehničke smetnje u želucu,
čak i ako bi prikazivao sunce, more,
valove i djevojke
Dok bih ga gutao.
Savjet iskusnog TV-ždera:
»Isključivo ga konzumirati dok je
isključen!«

Ne,
Pojesti Televizor bilo bi GLUPO,
kao i staviti mozak na Röntgen,

Igrati šah s kompjuterom
(Nema veze što ti je kompjuter
komšija)

Ili
Kupiti automobil
(To je osim što je glupo, još i skupo,
premda bih s kolicima mogao
raznositi pošiljke
lijepih osječkih djevojaka
po obližnjim seoskim elitnim
disco-rupama)

No,
Kad malo bolje promislim o svojoj
prvotnoj poredbi
da je pojesti Televizor kao staviti
mozak na Röntgen
Domislim se da je to još gore
Kao staviti rasplodni aparat (sad da
ne navodim svima
poznate sastavne dijelove)
na Röntgen,
a kad smo već kod aparata nabacio
bih poluinteligentnu
kvafizilozofiju
da je Televizor sterilni ovisnik o
struji
i nema ni arhegonij (ovu glupu
riječ koja označava
ženski spolni organ kod primitivnog
bilja: mahovina i papratnjača
prvi put sam čuo u drugom, ili je to
bilo u prvom, srednje
na satu biologije i otada
sam je žarko želio uvrstiti u pjesmu,
eto,
najzad mi se želja ispunila!)
niti anteridij (Vidi: BIOLOGIJA)
On je veliki metalni sporofit
(nespolna generacija kod glupih
gljiva
blesavih mahovina i smiješnih
sjemenjača)
Ne obilaze ga ni pčele, ni vjetar,
Televizor razmnožava samo Samoću.

III

SVAKI DAN

Televizor mi pravi društvo za jelom
On je moj najbolji prijatelj, pošto
nemam psa.
Psa treba hraniti psećom hranom,
a Televizor je uvijek dobro uhranjen,
ne ppišški, ne laje
Ne treba ga izvoditi u šetnju, a ovaj
moj se i rijetko kviri.
»Pazi oštar Televizor!«
Pretplata je jeftinija od pseće hrane.

IV

POKVARENI TELEVIZOR

Moj prijatelj Televizor se pokvario
od rijetke električne infekcije
Nešto češće kod Domaćih Televizora,
pošto je slabija profilaksa,
a i rad Medicinske službe zaostaje
za razvijenim zemljama.
Ipak nije mi jasno kako je obolio:
Moj prijatelj nikad ne pije, ne puši,
teže fizički ne radi,
slabo izlazi i druži se s uskim
krugom ljudi (tj. sa mnom
a ja se redovno perem i zdrav sam)
Muči me, Gdje li je pokupio zarazu?

Mog prijatelja sam odveo u bolnicu.
Kod mehaničara koji je iskoristio
moju slabost prijateljstva prema
njemu
i naplatio mi pregled, ponovni
pregled, izlazak na teren, korištenje
medicinskih preparata iz inozemstva,
bolničku njegu...

Budući da je
Mom prijatelju isteklo zdravstveno
osiguranje
To je koštalo **MNOGO DINARA**
(Namjerno neću reći cifru, jer bi
pjesma zbog inflacije brzo
zastarjela.)

Ali najvažnije je
Da je
Mom prijatelju sada dobro.

Marinko Plazibat: A NENA POSJEKLA PRST

SITUACIJA

sisao sam
mati se osušila gutao sam sirove
knedle

krediti
voljen sam i mršav
škola prolazi rupe listaju
blaženstvo
ipak su budale nad osmjehom
majmuni će kupiti bolnicu
izliječio sam pišu dobro pijem
i jedem
u zelenom sunčanom izlogu vidio
sam lutku
radujem se prirodi vodi nebo
je sumnjivo
uključujem se

a nena posjekla
prst
budala
napravit ću apoteku
he he.

O SLOBODI NA CRNI NAČIN

htio sam to
u mokrom
vodi me na zapad
kao klinac
snivao sam o toj bljuzgavoj sreći
oduvijek sam bio sebičan
i prihvaćao sebi bliže vladavine
ti si mi svakako prva
ovako me kum đura učio
po sestri od strica i babi
mrzim svijetle crne uniforme
svečane i nezaprljane bijele
tetka je vazda spominjala da bio bih
izvrstan advokat
još se sjećam kako sam posramio
popa
što je kukurijekao na našu i
njegovu pomoćnicu milicu
stisnila si da ću još odletjeti do
pariskih

kazališta
nena je ipak
bila nevina
e baš želim nešto sitnije u hlačama
dosta su mi požutjeli
pašnjaci sa stadom ovaca
i raj mi se glasan ukazuje
malko mamuran i zelen
a pametni su svi ti ljudi
što su smislili blaženstvo i
budućnost

tra-ta-taravi avion za ruže i napast
za široke oblake
nisam želio dati svoju slobodu
ispečenu kćerki mog
najtjecajnijeg profesora
prao sam svoje čađavo rublje u
međuvremenu
a moja je majka okopavala kukuruz
i blistavo je bilo sve to društvo
pijano

i razočarano gnjavili smo kojekakve
misli
ta mi je crna ljepota isparila oči
za čitavog mog prvog do šestog
razreda
bio sam pomalo na ludo doba
kad je procurila ljepota
zagrizao sam odjednom u
materijalne stvari
grizem te pomalo ali nisi ti ona
ne boli te
i tako to guram ni slabo ni naglo
moralo je doći vatreno vrijeme
pa boj se
dok bitka misli da traje

na ruševinama zore u raslinju
krupna noga mašte i blještavi zapad
vodi me
sluzava nakisla mokra u
dijete mi je uvijek bilo nešto
udaljeno
gladno gnojno upaljeno u indiji
baš su smislili visoke mudrolije o
ljubavi
a kako sam se plašio planinarenja
a moja su osnovna prostranstva
podno nebesa
dopadljiva poput vrhova
tamne strane himalaja i kineske
pustinjske kuhinje
počeo sam kopati blago budućnosti
dolini erupcije podno oslobođenja
tvojih ludih bregova istrošenih u
moru
vremena fuj
kakosi mi se ogadila
studeno je 1984.

KRPICA

plavokoso čudo zakrpalo
kruti malter u sjećanju
mladi dani balave noći
stidljiva trebanja žutih brkova
bilo je vođa put na mjesec
prvi korak u autobusnu stisku izlaz
iz anonimnosti
pokazalo je vedro žuto čudo stidne
obraze

zanijelo stvorilo
asfalt tvrdom traktor
a sekunde natopile hermetik
na moždanu rupu
u obliku oblom
i plavom zakrpanom.

POZIV

posudila je
šizoidnu haljinu i prošetala
valovima
prijem je bio ravnodušan i ironičan
možda

prije
dobro jutro dobro došli pozdrav
budalama

od kojih se živi
u razdoblju čekanja
javila su se četiri sunca i dva
besposličara
ali
jednom davno netko mi je nešto
uvredljivo rekao
i ja sam se sjetio.

NEUGODNOST

akumulator svježih jutarnjih sunaca
prepun je prepijan od
gorke rose neprekidnosti
ubačen je u rotaciju statičnu
mrav šarlatan
nepospan

svježi prvak kasarne probudio
sebe
čađav i

zadrijemao.

Nena Smiljanić:
ŠIFRA—NE ZNAM

STAROST

staniolska suza
na licu moje gumene babe

klizi niz njene gumene bore
a ja joj kažem
baba ne plači
pa ti si originalna
šta ti je

a ona kaže
budalo
divokozo
izgubila si svoju liticu
pa se više ne penješ

a ona kaže
spremaš mi oči
na ormar
da ne vidim
crtani film

i pereš zube
pjenušavim »apsurdom«

sve meni usprkos

ŠIFRA: ne znam

ČOVJEK

ZEMLJI se smučio
čovjek
s bradavicom iznad glave

pa bi da povrati
ali nije po bontonu

zemlja reče
panidiotizam vlada

zemlja se upita
da li je mjesečar
slučajno
zaboravio kud je krenuo
da nema negativnu dioptriju
dolazi li s kongresa mađioničara

zemlja ne zna reći supletiv

a čovjek je geograf
ispustio atlas
i zemlja ga proguta

OKO

moje težište
je u desnom oku
njega je najteže podnijeti
u njemu je onaj
pritajeni bacil kuge

koji vreba
koji se sarkastično smije
kad u dvorištu kisne pidžama
jaftina
ali ipak

desno oko
je organiziralo
sve akcije sakupljanja starog papira

u njemu
je sazdan prokletstvo
svečanog dana
kad je izgubljena
prva čitanka
sunce na prozorčiću

KRAJ

kao kad stigneš
do zadnje strane
a nema pljeska

i eto asociraš:
bila je nedjelja
u crkvi svetog išijasa
žigala su zvona
i dimio se
kukurijek zaklanog pijetla
u crkvenjakovoj večeri

pa se sakriješ za filadendron
u mrak
i čučiš
pa zaboje zglobovi

a radar za oltarom
otkrio
tebe
i tvoje metalno oko

sterilizirano
dezinficirano
u turšiji

ŠIFRA: ne znam

Goran Zovko:
ISKRASTI SE U ZAGONETKU

xxx

drobim rub ruže
rukom ranog lica
prsнем mladom
mjesečinom

xxx

izgovara me
krug

oslijepljena rijeka

pijeskom zasipam
obale

xxx

gdje izać
i zać je?

uzalud
blage iskopine
oka

xxx

zmije se na vrhovima dojki
miruju
oči istrugnute licu
o peteljku ruku objesi
sunce zri na uvrelom kamenu

xxx

širim svoju pukotinu
dok prikradaš se meni
nevidljiva

xxx

piješ iz iste čaše iz koje pije i tvoj
č^uvar
nema sumnje u noć od stakala
gol^u i nevidljivu do tajstva
licem zatomljuješ

xxx

put sad lije
nepomični gruborezi sati
tiho i miri neljubije

xxx

iskrasti se u
zagonetku

TRAŽENJA

Zlatko Balentić:
KIŠA

Prozorsko okno s podupljenim staklima, uokvireno drvenom građom intenzivno bijele boje. Staklo izvana ovlaženo kapima redestilate koja se, kad iz oblaka stiže, kišom naziva. Pogled upravljen u izvanjsko sivilo izdjeljen nerđajućim vertikalama čvrstog metala.

Zjenicom iskrivljenih refleksija povlačim sterilni pogled po crnim šipkama.

Van prostora u kom egzistiram opći je potop. Unutar prostora u kom egzistiram, individualni potop.

Suzana Elle:
VEČERAS

Neka gori svjetlo! Nek toči večeras svoju hladnu, bijelu, električnu krv, jer tama je gusta, ljepljiva ko' smola, zavukla se svuda, gmiže kao crv.

Podmukao vjetar šiba crno nebo, i kroz prozor vidim udaljeno selo, a sve mi se čini: po razbitom staklu razlilo se svjetlo, mjesečevo, bijelo.

Svuda je tišina! U ušima tutnji kao kлокot vode taj prijeteći šum, a zvuci Adaggia, kao vjetar nebo, šibaju po svijesti i koč mi um.

Osjećam tjeskobu. Netko

jednostavno
izade da šeta il' plače u miru,
a ja mjesto suza u takvom trenutku
besmislene suze lijem po papiru.

Krešimir Galović:
METAMORFOZA

Hodnicima mračnim klaunovi
stupaju.

Anodna noć.

Vidim samo njihova iznakažena i
zgrčena lica kako polako izmiču,
jedno za drugim, prateći u mislima
metamorfozu vremena.

A koraci im odzvanjaju,

zvanjaju

vanjaju

anjaju

njaju

aju

ju-ju

Zvoni, ponoć je. Smiješeci se, laku
noć, poželo mi je lice iz katodnog
oka.

Ju-ju

aju

njaju

vanjaju

zvanjaju

odzvanjaju u daljini koraci,
a ljudi spavaju, radijantni
konaci

korake sanjaju

anjaju

njaju

aju

ju-ju

Terezija Hršak:
DEDEKI I DROŽDEKI

Kaj se ono v gorica svetli?
Si dojdi bliže, buš videl dedeke
pijane kak droždeke
v kleti na kacami sediju,
kajkavske pesme popevljaju,
a v rukami kupice rujnog
vinčeka držiju.

Dok si vani zvezdice blistaju
i mesec polako spi —

v kleti se još svetli,
dedeki droždeki puni života
još si popevljeju, kupice razbijaju.

I zora već se budi
i nebo oživljuje —
v kleti dedeki droždeki
nakla na podu spiju
Terbohi puni vinčeka
polako se zdišu.

Dok se je sunce već na nebo
visoko popelo i pqzlatilo —
dedeki se zbudiju,
berke pogladiju
i dime pojdeju.

Jasna Kočaj:
NE, NIJE JESEN TUŽNA

Čula sam često
u govoru ljudi:
»Jesen je tužna, ružna
sunce se kasnije budi...«

Al' moja misao o njoj
puna je zlatane sreće,
jer ona pozlati krošnje,
procvate posljednje cvijeće.

Ona u svojoj toploj ruci
zlatne boje nosi kistove
i njima takne svaku travku
i njima takne baš sve listove.

I moje srce malo
takne ruka jeseni
i njezin prohladni vjetar
moj obraz štipne-zarumeni.

A zlatne niti toplog sunca
koje umire i tiho tone
ostaju skrivene do proljeća
u zlatnom, žutom čuperku mome.

Krešimir Mićanović:
OBAVEZAN KRAJ

S jednom plavom torbom,
nesređenim mislima
i sa pet upitnika
(svaki u jedan džep)
otići ću
sam.

Sumnjat ću u povratak

PS. Dva crna pješaka
na 4D i 6F. Kraljevi
i dame su davno već
pali.

Svetlana Mijatović:
MOJ SVIJET SI TI

Tvoj pogled krije samo tmine,
žitnog klasja nemire,
dok na tvome licu počivaju dolovi
minulog dana...

Tvoj glas treperi šumeći
starim lišćem jeseni,
da bi te ptice čule.

Vidim te gdje poljima šetaš,
ljuljaš se na travama veselim,
prolijećeš tokovima rijeka,
u sitna zelenila
skrećeš...

Tvoj korak briše umornu
prašinu sjećanja.

Granjem spušta se noć...
I prije nego nestanu zvijezde
tvoj nemirni duh traži,
zaboravlja, ostavlja,
a još uvijek sanja...

sanja...
sanja...

Irena Pok:

ZABORAVLJENA STVARNOST

Reci da si pokušao naći
Zelenu livadu
I mrave

Koje smo ostavili
Zadnji put ljubeći zemlju
Da sagrađe zidove naših likova
Kad smo gazili putem
Pijući »Inku«

I čudeći se Sataudani.

Gubili smo putem

Komadiće zajedništva

Gubeći tako sebe,

Zaboravljajući krivudave promašaje

Naših ruku

Do mirisnih tijela

Ispod hladne vode

I prevrele krvi.

Tatjana Šimunović:
KAD U TRAVI NIKNU OČI

Ubrali su moje oči kao buket zrelih
jagoda i pojeli ih.
U čeljustima je ostao trag svjež
krvi
i gorak okus mojih zjenica.

Iz crnih duplja izrasla je vlažna
trava
i ja sam postao dio vječnosti
i moje tijelo dio zemlje

Ja nisam sam...

Moje oči gledaju iz trave.
Tisuću očiju gledaju iz trave.
Tisuću tjelesa pokrivaju zemlju.

Oči u podrumima
Oči na maljevima
Oči na noževima
Oči na tvom licu...

otapaju se.

Nisu mi dali gledati, voljeti, živjeti...

Bilo je hladno i padao je snijeg
uzeli su moje srce, stavili ga u džep
i ono ih je grijalo
Kasnije su ga bacili psima
koji su ga rastrgali i odvukli nekud
daleko

Ništa ne može biti toplije
niti hladnije od čovjekova srca.

Kada se otopio snijeg
nikla je trava, zelena trava
mojih očiju.

Darko Šop:
SLIKA POMPEJA

Krik lave u srce
Mi tone.
Rublje se prostire
Na vjetru što si
U pomoć kišu zove
Da nam blijeda opere lica,
Da nam ugasi naša svijetla.
Tiho je ovo osjećanje
Vlast mi u suzama teče,
Značaj svega miri se s tugom
vjetra.

Padaju kapi
I zemlja otvara vrata
Da si smiri plašt od svijetla
Što su izumrle za vrijeme mraka.
Dimovi dišu pokojnikovim
Snom
Što se ko dijete
Novom životu raduje,
Ti dimovi
Kao magla se dižu,
U atmosferi teško
Se rastežu.
Pepeo je sam ostao.
Poneka je slika Pompeja.

KAZALO

PREDGOVOR: Projekti, traganja	
i traženja — — — — —	3
PROJEKTI — — — — —	7
Krešimir Bagić, Između redaka (1962, Gradište, Županja) — —	8
Delimir Rešicki, Gnomi (1960, Beli Manastir) — — — — —	13
TRAGANJA — — — — —	19
Željko Bosanac, Luda opet ništa (1962, Podravska Slatina) —	20
Milan Mačević, Chiaroscuro (1961, Privlaka, Vinkovci) — — —	22
Aleksandar Mitić, The dark sky and TV stars (1965, Osijek) —	24
Marinko Plazibat, A Nena posjekla prst (1966, Vrbanja, Županja) — — — — —	27
Nena Smiljanić, Šifra: ne znam (1968, Osijek) — — — — —	30
Goran Zovko, Iskrasti se u zagonetku (1962, Slavonski Brod) —	32
TRAŽENJA — — — — —	35
Zlatko Balentić, Kiša (1966, Osijek) — — — — —	36
Suzana Elle, Večeras (1966, Nova Bukovica, Podravska Slatina) — — — — —	37
Krešimir Galović, Metamorfoza (1966, Osijek) — — — — —	38
Terezija Hršak, Dedeki, drožđeki (1971, Đurđenovac, Našice) — — — — —	39
Jasna Kočaj, Ne, nije jesen tužna (1973, Feričanci, Našice) —	40
Krešimir Mićanović, obavezan KRAJ (1967, Gunja, Županja) —	41
Svetlana Mijatović, Moj svijet si ti (1966, Orahovica) — — —	42
Irena Pok, Zaboravljena stvarnost (1969, Slavonska Požega) —	43
Tatjana Šimunović, Kad u travi niknu oči (1968, Virovitica, Podravska Slatina) — — — — —	44
Darko Šop, Slika Pompeja (1967, Nova Gradiška) — — — — —	45

IZDAVAČ:
Konferencija SSOH
Zajednica općina Osijek

ZA IZDAVAČA:
Zdravko Birovljević

UREDNIK:
Goran Rem

RECENZENTI:
Tatjana Lukić
Julijana Matanović

Komisija za kulturu
Konferencije SSOH ZO Osijek

DESIGN:
Jovica Maričić

Naklada:
1000 primjeraka

TISAK: »Grafosrem« Šid

Dosad objavljeno: 1980. Mladice
1, 1981. Mladice 2, 1982. Mladice 3,
1983. Mladice 4, 1984. Mladice 5.